

รายงานผลงานวิจัย

เรื่อง

การใช้สาหร่าย (*Najas spp.*) เป็นอาหาร

สุกรรุ่นและสุกรบุน

The Utilization of Aquatic Plant (*Najas spp.*) in
Growing and Finishing Pig Rations.

โดย

๖๓

เจรจาที่	S/99 ๘๘๙ ๗๗๔
เจรจาที่	๐๖๖๖๙๔
วัน เดือน ปี	๑๒ ต.ค. ๒๕๒๘

Jarvisarn เศรษฐวัสดิ

เสาวนิต คุประเสริฐ

มิถุนายน ๒๕๒๘

การศึกษาครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินลงทะเบียนประจำเดือน

ในการวิจัยสาขาวิชาการเกษตรศาสตร์และชีววิทยา

บทคัดย่อ

การใช้สาหร่าย (Najas spp.) เป็นอาหารสุกรรุ่นและสุกรอุ่น

จากรัตน์ เศรษฐกิจ¹

เล่าวิมิต ศูปราชวงศ์¹

ได้ทำการศึกษาส่วนประกอบทางเคมีของสาหร่ายน้ำกร่อย ที่พบในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ บริเวณท่ามกลางเข้า สำเร็จการศึกษาอัตรากำลังเฉลี่ยวิบัติ ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร ปริมาณอาหารที่กิน ต้นทุนการผลิต ของสุกรรุ่น โดยใช้สุกรอุ่นผลิตมารั้วไว้และแผนด้วย ที่มีน้ำหนักตั้งแต่ประมาณ 40-45 กิโลกรัม จำนวน 16 ตัว (เพศเมีย 8 ตัว เพศผู้ต่อน 8 ตัว) โดยอาศัยให้สุกรได้รับอาหารสู่ตระดับ 4 ตัว (เพศเมีย 2 ตัวและเพศผู้ต่อน 2 ตัว) ใช้แผนการทดลองแบบสุ่มตกลอต และใช้สาหร่ายแห้งผสมในสูตรอาหารของสุกรรุ่นระดับต่าง ๆ คือ 0,10,20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ได้ศึกษาอัตรากำลังเฉลี่ยวิบัติ ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร ปริมาณอาหารที่กิน ลักษณะขากและต้นทุนการผลิตของสุกรอุ่น โดยใช้สุกรอุ่นผลิตมารั้วไว้และแผนด้วย ที่มีน้ำหนักตั้งแต่ประมาณ 59-60 กิโลกรัม จำนวน 16 ตัว (เพศเมีย 8 ตัว และเพศผู้ต่อน 8 ตัว) โดยให้ได้รับอาหาร 4 ถุง ฯ ละ 4 ตัว (เพศเมีย 2 ตัว และเพศผู้ต่อน 2 ตัว) ใช้แผนการทดลองแบบสุ่มตกลอต ใช้สาหร่ายแห้งผสมในสูตรอาหารสุกรรุ่นระดับต่าง ๆ คือ 0,10,20 และ 30 เปอร์เซ็นต์

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าสาหร่ายล็อกฟิล์ม ความชื้น โปรดีนรวม ไนโตรเจน ไฮมัน เอื้อไบ เก้า ในโทรศัพท์เบอร์โทร ฐานแคลเซียม ธาตุฟอสฟอรัส เท่ากับ 88.99, 1.31, 0.14, 3.64, 1.27, 4.65, 0.03 และ 0.02 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ มีค่าพื้นฐานห้องหมกเท่ากับ 434.42 กิโล-แกลลอนต่อตันกิโลกรัม ส่วนประกอบทางเคมีต่างๆ กล่าวว่ามีข้างต้นนี้ หากแลกเปลี่ยนของสาหร่ายหากแห้งในอากาศ (air-dry basis) จะมีค่าเท่ากับ 12.82, 10.39, 1.10, 28.84, 10.02, 36.83, 0.21 และ 0.16 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ และมีค่าพื้นฐานห้องหมกเท่ากับ 3,439.82 กิโลแกลลอนต่อตันกิโลกรัม

¹ อาจารย์ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สุราษฎร์ธานี

อัตราการเจริญเติบโตต่อวันต่อวัน ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร ปริมาณอาหารที่กินต่อวันของสุกรรุ่นที่ได้รับอาหารเปรiyบเทียบ และสุกรรุ่นที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติกล่าวคือ สุกรที่ได้รับอาหารเปรiyบเทียบ และสุกรที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร้ายทั้ง 3 ระดับ มีอัตราการเจริญเติบโตวันละ 0.745, 0.662, 0.566 และ 0.611 กิโลกรัมตามลำดับ มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเท่ากับ 3.36, 3.32, 3.26 และ 2.99 และปริมาณอาหารที่สุกรกินวันละ 2.506, 2.190, 1.848 และ 1.809 กิโลกรัม ตามลำดับ

อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร ปริมาณอาหารที่กินต่อวัน น้ำหนักซาก ความยาวซาก ความหนาของมันสันหลัง ทึบหัวเนื้อสันและน้ำหนักซากของสุกรุ่นที่ได้รับอาหารเปรiyบเทียบ และอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ กล่าวคือสุกรที่ได้รับอาหารเปรiyบเทียบและอาหารผลลัพธ์ร้ายทั้ง 3 รุ่น มีอัตราการเจริญเติบโตวันละ 0.711, 0.725, 0.678 และ 0.566 กิโลกรัมตามลำดับ มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเท่ากับ 3.59, 3.47, 3.20 และ 3.47 ปริมาณอาหารที่สุกรกินวันละ 2.549, 2.516, 2.191 และ 1.950 กิโลกรัมตามลำดับ สุกรมีน้ำหนักซากเท่ากับ 75.58, 74.56, 75.16 และ 74.48 เปอร์เซ็นต์ ความยาวซากเท่ากับ 80.9, 80.5, 79.9 และ 80.25 เซนติเมตร ความหนาของมันสันหลังเท่ากับ 3.21, 2.91, 3.01 และ 3.06 เซนติเมตรตามลำดับ ทึบหัวเนื้อสันเท่ากับ 35.76, 36.35, 39.66 และ 35.46 ตารางเซนติเมตร และน้ำหนักซากของสุกร 35.04, 36.15, 36.33 และ 34.24 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

จากการศึกษาอาหารสำหรับสัตว์เมื่อ 1 กิโลกรัมของสุกรรุ่นทั้ง 4 พวง พบว่า ราคาของอาหารเปรiyบเทียบมีแนวโน้มที่กว่าราคาอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งราคาอาหารมีตั้งต่อกัน 21.30, 23.54, 25.92 และ 26.34 บาทตามลำดับ และได้ศึกษาราคาอาหารสำหรับสัตว์เมื่อ 1 กิโลกรัมของสุกรรุ่นทั้ง 4 พวง พบว่าราคาของอาหารเปรiyบเทียบมีแนวโน้มที่กว่าราคาอาหารที่ผลลัพธ์ร้ายทั้ง 3 ระดับซึ่งราคาอาหารมีตั้งต่อกัน 21.21, 22.06, 21.76 และ 25.12 บาท ตามลำดับ

Abstract

The Utilization of Aquatic Plants (Najas spp.)

in Growing and Finishing Pig Rations.

CHARURAT SETTHAPUKDEE¹

SAOWANIT KUPRASERT¹

An aquatic plant (Najas spp.), which grows in brackish water at kutoa, village of Songkla province, was analysed for chemical composition including moisture, crude protein, ether extract, crude fiber, ash, nitrogen free extract, calcium, phosphorus and gross energy. The composition, expressed on fresh basis was 88.99, 1.31, 0.14, 3.64, 1.27, 4.65, 0.03, 0.02 percent and 434.42 kcal/kg of sample, respectively and if expressed on air-dry basis it was 12.82, 10.39, 1.10, 28.84, 10.02, 36.83, 0.21, 0.16 and 3,439.82 kcal/kg of sample, respectively.

The experiment on the utilization of dried aquatic plant in growing and finishing pig ration was divided into 2 periods as fallows:

Period 1: Growing period; sixteen crosbred growing pigs weighing 40-45 kilograms, were used in a completely randomized experiment. There were four treatments and four replications. Pigs in treatment 1 were fed with control diet, whereas those in treatments 2,3 and 4 were fed with diets containing 10,20 and 30 percent of dried aquatic plant (Najas spp.) to reach a final body weight of about 60-65 kilograms. Each pig was fed ad libitum and watered automatically.

It was found that average daily gain, feed conversion and

¹ Department of Animal Science, Faculty of Natural Resources Prince of Songkla University, Hay Yai Campus, Songkla, Thailand.

daily feed consumption of all pigs in this period were not significantly different. The average daily gain of pigs in treatments 1,2,3 and 4 was 0.745, 0.662, 0.566 and 0.611 kilogram, respectively; feed conversion ratio was 3.36, 3.32, 3.26 and 2.99; daily feed consumption was 2.506, 2.196, 1.848 and 1.809 kilograms and the cost per unit of body weight gain was 21.30, 23.64, 25.92 and 26.34 baht, respectively.

Period 2: Finishing period; the experiment was done in the same way, as growing period but sixteen crossbred pigs were fed from the initial weight of 50-60 kilograms to reach a final body weight of about 97 kilograms.

Results showed that the average daily gain, feed conversion, daily feed consumption and carcass characteristics of all pigs in this period were not statistically different. The average daily gain of control pigs and those fed with diets containing 10,20 and 30 percent of dried aquatic plant (Najas spp.) was 0.711, 0.725, 0.678 and 0.566 kilogram; feed conversion ratio was 3.53, 3.47, 3.20 and 3.47; daily feed consumption was 2.549, 2.516, 2.191 and 1.950 kilograms; carcass percentage was 75.58, 74.56, 75.16 and 74.48 percent; back fat thickness was 3.21, 2.91, 3.01 and 3.06 centimetres and the cost per unit of weight gain was 21.21, 22.06, 21.76 and 25.21 baht, respectively.

(1)

ສໍາຮບານ

ໜ້າ

ສໍາຮບານຫວາງ (2)

ສໍາຮບານຫວາງພັກ (3)

ຄໍານໍາ 1

ວັດຖຸປະສົງຄົ່ອງກາຣືສັຍ 1

ກາຣຍຂວາມລືອບເອກລ່າຍ 1

ດູປກຮົມແລະ ວິຊີກາຣທດສອງ 2

ສໍາດານທີ່ກຳກາຣືສັບ 7

ຮະບະເວລາທີ່ກຳກາຣືສັຍ 7

ຜລແລະ ວິຄາຣ໌ 7

ສົກປິຜລ 10

ຄໍາຢອບຄຸນ 10

ເອກສ່າຮອ້າງວິທ 10

ການພັກ 12

(2)

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลตงส่วนประกอบทางเคมีของล้านร่ายที่ออกแห้งในอากาศ (air-dry) และล้านร่ายสด (fresh basis)	2
2 ส่วนประกอบของสุ่ตรอาหารที่ใช้เสียงสุกรรุ่น	3
3 ส่วนประกอบของสุ่ตรอาหารที่ใช้เสียงสุกรยุน	5
4 คุณลักษณะต่าง ๆ ของสุกรรุ่นที่ได้รับอาหารผลิตล้านร่ายในระดับต่าง ๆ	9
5 คุณลักษณะต่าง ๆ ของสุกรยุนที่ได้รับอาหารผลิตล้านร่ายในระดับต่าง ๆ	9
6 คุณลักษณะทางชีวภาพของสุกรยุนที่ได้รับอาหารผลิตล้านร่ายในระดับต่าง ๆ	10

สารบัญตารางแผนก

ตารางแผนก	หน้า
1 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของอัตราการเจริญเติบโตต่อวันของสุกรรุ่นทดลอง โดยปรับอัทธิพล เมื่อจากน้ำหนักเริ่มต้นต่างกัน	12
2 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของปริมาณอาหารที่กินต่อสััวต่อวันของสุกรรุ่นทดลอง โดยปรับอัทธิพล เมื่อจากน้ำหนักเริ่มต้นต่างกัน	12
3 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารของสุกรรุ่นทดลอง โดยการทดลอง	12
4 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของอัตราการเจริญเติบโตต่อวันของสุกรรุ่นทดลอง	12
5 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของปริมาณอาหารที่กินต่อสััวต่อวันของสุกรรุ่นทดลอง	13
6 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารของสุกรรุ่นทดลอง	13
7 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของเบอร์ เอ็นต์ป่ากของสุกรรุ่น	13
8 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของน้ำหนักขาหงส์ เมื่อกิตเป็นเบอร์ เอ็นต์ของน้ำหนักขาหงส์	13
9 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของความหนาของมันสันหลังของสุกรรุ่น	14
10 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของความยาวซากของสุกรรุ่น	14
11 การวิเคราะห์ค่าวาเรียนชี้ของพื้นที่หน้าตัดของสุกรรุ่น	14

การใช้สาหร่าย (Najas spp.) เป็นอาหารสุกรรุ่นและสุกรชุน

The utilization of aquatic plants (Najas spp.) in growing and finishing pig rations.

บทนำ

การเสียบสตั๊วในย่นบท เกษตรกรซึ่งจะนำผลอยได้จากการเกษตรซึ่งมีราคากูกหรือไม่ต้องซื้อหาจากที่มีอยู่ในหมู่บ้านหรือศรีบลมาเป็นอาหารสตั๊ว เช่น รำ ปลายข้าว เป็นต้น นอกจากนั้นหากมีพืชน้ำ เช่น ผักบุ้ง ฯลฯ และสาหร่ายที่เศรษฐีบูตในแหล่งน้ำนั้นอยู่ด้วย เกษตรกรก็จะนำพืชน้ำในส่วนของเหล่าน้ำมาผลิตเป็นรากหรือปลูกในแปลงน้ำเพื่อขาย หรืออาจจะให้สูกรและไก่กินโดยไม่ผ่านกระบวนการอบด้วยน้ำ ซึ่งปรากฏว่าสาหร่ายที่ได้รับพืชน้ำเหล่าน้ำสามารถเจริญเติบโตได้ แต่ต้องใช้ระยะเวลานานกว่าจะขยายผลสัตย์ผลได้ ดังนี้ เพราะเกษตรกรในย่นบทไม่ได้คำนึงถึงความสัมฤทธิ์ของโภชัสนะในอาหารผลิต ดังนั้นแต่ต้องการลดต้นทุนค่าอาหารสตั๊วเท่านั้น

ในย่นบทของสังหารีสังฆภราดา เช่นศิริบุตรเต่า จำเกอนหาดใหญ่ เกษตรกรจะนำสาหร่ายซึ่งเศรษฐีบูตในแหล่งน้ำไปกลั่น ๆ หลังบ้านจะเสียงสูกรกันมาก โดยใช้สาหร่ายเสียบในส่วนของส่วนที่มีหลายชั้น และสาหร่ายที่มีรากหัวเรือค่าสตั๊วว่า Najas spp. เจริญเติบโตได้ดีในน้ำกร่อยและมีเป็นจำนวนมากมากในทะเล แม่น้ำป่าสักชลحة ระหว่าง เตือนมีนาคม จนถึงประมาณเดือนพฤษภาคม กิจกรรมที่สาหร่ายซึ่งพากผึ้งเป็นจำนวนมากมากสี เป็นอุปสรรคในการจับสตั๊วน้ำขึ้นชากับน้ำในบริเวณนั้น เพราะสาหร่ายจะขึ้นคลุมก้าวพื้นน้ำ อย่างไรก็ตามเท่าที่ทราบในขณะนี้ยังไม่มีผู้ใดรายงานการวิจัยของการนำสาหร่ายซึ่งพากผึ้งมาใช้เสียบสตั๊ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาคุณค่าทางอาหารของสาหร่ายน้ำกร่อย
- เพื่อศึกษาการใช้สาหร่ายในระดับที่เหมาะสมในอาหารสุกรรุ่นและสุกรชุน
- เพื่อศึกษาคุณลักษณะของลูกชุนหลังจากได้รับสาหร่ายในระดับต่าง ๆ
- เพื่อศึกษาต้นทุนการผลิตสุกรรุ่นและสุกรชุนที่ได้รับสาหร่ายในระดับต่าง ๆ

การตรวจสอบเอกสาร

สาหร่ายซึ่งมีรากหัวเรือค่าสตั๊วว่า Najas spp. มีหลายชั้นทั้งที่เศรษฐีบูตได้ดีในน้ำกร่อยและน้ำกร่อย สาหร่ายเหล่านี้มากในประเทศไทย เช่น สีบ แมเลเซีย และอินโดนีเซีย เป็นต้น (Aston, H.I. 1973)

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

อุปกรณ์

- ล่าหาร่ายน้ำกร่อยจากสำนักสุขา เจ้าเงือหาดใหญ่ สังหารีดส่องแสง
- ตู้อบก่อกร ใช้ถ่านกรองลมมาร์จไวท์ X แอลบัค รุ่น ๗ จำนวน 2 ชุด ชุดแรกมีน้ำหนัก เริ่มน้ำทดลองอยู่ระหว่าง 40-45 กิโลกรัม จำนวน 16 ตัว (เพศเมีย 8 ตัว เพศผู้ต่อน 8 ตัว) ชุดที่สองมีน้ำหนักเริ่มน้ำทดลองอยู่ระหว่าง 58-60 กิโลกรัม (เพศเมีย 8 ตัว เพศผู้ต่อน 8 ตัว)
- กองลูกกร ไป็คกองลูกกรซีดี้ยา ซึ่งมีสักษะเป็นอย่างมากด้วยเห็นสีขนาดของกัวงยาว 56x173 เซนติเมตร ที่นี่เป็นพื้นที่เม้นต์ ภายในมีร่างอาหารและมีที่ให้น้ำสัตโนมติ
- เครื่องซึ่งน้ำหนักลูกกร ซึ่งได้สูงสุด 300 กิโลกรัม

วิธีการ

1. วิธีการเตรียมล่าหาร่ายแห้ง

นำล่าหาร่ายมาฝังแคด โดยแผ่นล่าหาร่ายให้บาง ๆ บนพื้นชีเมนต์ที่ลีดออกปราศจากคราบ กขาวดและสีสีปนปลอมอื่น ๆ จนล่าหาร่ายแห้งสักวันสองวันก็ให้ออกเรียบหนัง (อย่าป้อนล่าหาร่ายที่ยังไม่บดก็ง ไว้ เพราะจะทำให้ล่าหาร่ายจะดูดความชื้นซึ่งจะทำให้ล่าหาร่ายเนื้อบวมไม่สามารถจะคงตัวได้) หลังจาก บดแล้ว นำล่าหาร่ายใส่ถุงพลาสติกขนาดใหญ่ๆ ได้ประมาณ 30 กิโลกรัม รีบปากถุงให้แน่นเก็บไว้ผู้ล้ม เป็นอาหารสุกรต่อไป

2. การวิเคราะห์คุณค่าทางอาหารของล่าหาร่าย

โดยสุ่มเก็บตัวอย่างล่าหาร่ายแห้งมาวิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมีโดยวิธี proximate analysis โดยวิเคราะห์เบอร์เอินต์ของความชื้น โปรตีนรวม ไขมัน เยื่อใย เก้า ในโตรเจนฟรี เอกไซแทรก ราดูแคลเซียม ราดูฟอสฟอรัส และวิเคราะห์หาพื้นฐานทั้งหมด (gross energy) ของล่าหาร่ายแห้ง ตั้งแต่คงในอากาศ (air-dry) และล่าหาร่าย สิด (fresh basis)

ตารางที่ 1 สัดส่วนส่วนประกอบทางเคมีของล่าหาร่ายที่ตากแห้งในอากาศ (air-dry) และล่าหาร่าย สิด (fresh basis)

ส่วนประกอบ	ความชื้น	สารตุ้นแห้ง	โปรตีนรวม	ไขมัน	เยื่อใย	เก้า	ไนโตรเจน	ราดูแคลเซียม	ราดูฟอสฟอรัส	พื้นฐานทั้งหมด	กิโลแคลอรี่ กก.อาหาร
ตากแห้ง	12.82	87.18	10.39	1.10	28.84	10.02	36.83	0.21	0.16	3,439.82	
สิด	88.99	11.01	1.31	0.14	3.64	1.27	4.65	0.03	0.02	434.42	

3. แผนการทดลองและวิธีการทดลอง

แบ่งสุกรออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ 50-55 กิโลกรัม จำนวน 16 ตัว กลุ่มที่สองมีน้ำหนักตั้งแต่ 59-60 กิโลกรัม จำนวน 16 ตัว นำสุกรทั้งสองกลุ่มเข้าทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบสุ่มคลอต (Completely randomized design) ลูกกระดูกที่ได้รับการถ่ายพยาธิ สัดส่วนป้องกันโรค บริหารสุกร และโรคปากและเหง้า เป็นอย่างไร

การให้อาหาร นำล่าหาร่วยแห้งผสมในสูตรอาหารสุกร โดยใช้ล่าหาร่วยในสูตรอาหาร สุกรระดับต่าง ๆ คันธิ 0, 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ตั้งแต่ลงไว้ในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 ส่วนประกอบของสูตรอาหารที่ใช้สียสุกรรุ่น

รหัสตัวบ่งชี้	สูตรอาหาร			
	1 (เปรียบเทียบ) (ล่าหาร่วย 10%)	2 (ล่าหาร่วย 20%)	3 (ล่าหาร่วย 20%)	4 (ล่าหาร่วย 30%)
กิโลกรัม				
ล่าหาร่วย	-	10.0	20.0	30.0
ปลา油ข้าว	73.7	58.4	42.9	26.9
กาแฟสีเขียว	15.5	15.8	16.0	16.5
ปลาป่น	7.0	7.0	7.0	7.0
น้ำมันหมุย	-	5.0	10.3	15.7
เกลือ	0.5	0.5	0.5	0.5
กระดูกป่น	1.2	1.2	1.2	1.3
แร่ธาตุ-ไวนิล +	2.1	2.1	2.1	2.1
รวม	100	100	100	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

	อัตราอาหาร				
	1 (เบรียบเก็บ)	2 (ส่วน率 10%)	3 (ส่วน率 20%)	4 (ส่วน率 30%)	
ปริมาณวัสดุและรายการการคำนวณ					
โปรตีน(กก.)	16.00	16.00	15.94	15.97	
พืชงานไข้ปะรอยยืน	3204.45	3190.45	3189.70	3188.25	
(กิโลแคลอร์/กก.)					
แคลเซียม(กก.)	0.804	0.820	0.835	0.874	
ฟอลฟอรัส(กก.)	0.456	0.450	0.440	0.447	
ราคาอาหารต่อ กิโลกรัม					
กิโลกรัม(บาท)	6.34	7.12	7.95	8.81	
+ ผลไม้ในอาหารในรูปพร้อมๆ ยังห้อ โปรตีนิก้า พรอมิก้า ส่วนรับถูกสู่กระรุ่น คือ 1 กิโลกรัม ประกอบด้วย					
ไอกาภินเนอ	10,000,000 IU	แอลกอฮอล์	125 กรัม	ใบโอดิน	50 มก.
ไอกาภินปี 12	25 มก.	แมลงวานิลล่า	30 กรัม	กรดโพฟลิก	1 กรัม
ไอกาภินปี	10 กรัม	เหล็ก	150 กรัม	คลอเอนตราไอกลีน	125 กรัม
กรดphenโกร์บิก	10 กรัม	สังกะสี	100 กรัม	แอล-ไลอีน	300 กรัม
ไอกาภิน	15 กรัม	ไอกาภินปี 3	2,000,000 IU	ไอโอดิน	1 กรัม
ไอกาภินวิน	4 กรัม	ไอกาภินเนค	1 กรัม	โคบอเลต	1 กรัม
โคสิน คลอไรด์	250 กรัม	ไอกาภินปี 1	10 กรัม	ทองแดง	125 กรัม
พีราโนยสีโคน	100 กรัม	ไพริตอกรีน	1.5 กรัม	ซิสเนียม	0.1 กรัม

ตารางที่ 3 ส่วนประกอบของสูตรอาหารที่ใช้สีสังเคราะห์ในระยะชุมชน

	สูตรอาหาร			
	1 (เปรียบเทียบ)	2 สำหรับ 10%	3 สำหรับ 20%	4 สำหรับ 30%
ชาเขียว	30.0	20.0	10.0	-
สำหรับรำ	-	10.0	20.0	30.0
ปลายข้าว	50.0	45.3	40.7	36.2
กากถั่วเหลือง	9.1	9.9	10.8	11.6
ปลาป่น	5.0	5.0	5.0	5.0
น้ำอ้อยหมู	4.0	7.5	10.9	14.3
เกลือ	0.5	0.5	0.5	0.5
กระเทียมป่น	0.4	0.8	1.1	1.4
แซ่บๆ + ไวน้ำสิน *	1.0	1.0	1.0	1.0
รวม	100	100	100	100

ปริมาณโภชนาจจากการคำนวณ

ไข่ปรุง (กก.)	14.02	13.99	14.02	13.99
พสัنجงานไข่ปะรอยยานี (กิโลแคลอรี่/กก.)	3,172.81	3,171.4	3,171.05	3,171.2
แคคเดียม	0.49	0.60	0.68	0.76
ฟอสฟอรัส	0.39	0.41	0.40	0.39
ราคาอาหารต่อ กิโลกรัม (บาท)	5.91	6.36	6.80	7.24

* อาหารทุกอย่างผลิตมาเรียกว่า ยึดหัวไปรยาภิภาร์ไอลิฟฟ์ สีขาวหมูชุมชน ซึ่ง 1 กิโลกรัม ประกอบด้วย

ไวน้ำมันมะพร้าว	10,000,000 IU	ไวน้ำมัน 3	2,000,000 IU
ไวน้ำมันปี 12	18 มก.	ไวน้ำมันเกล	2 กรัม
ไวน้ำมันวี	10 กรัม	ไวน้ำมันปี 1	1.5 กรัม
ไวน้ำมันปี 2	4 กรัม	ไวน้ำมันปี 6	1.5 กรัม
กรดแพนโทகีนีค	10 กรัม	ไนอาซิน	20 กรัม
ใบโอดิน	50 มก.	กรดโพลิก	1 กรัม
โคสตินคลอร์ไคร๊ต	250 กรัม	คลอเคนตราไยคลิน	125 กรัม
แอล-ไลซิน	250 กรัม	ศี-แอล-เมกไอก็อก	100 กรัม
แซนโตคิวิน	125 กรัม	ไอโอดิน	1 กรัม
แมงกานีส	30 กรัม	โคบอเลต	1 กรัม
เนสก	150 กรัม	ทองแดง	160 กรัม
สังกะสี	100 กรัม	อะลิ เชิบม	0.1 กรัม

4. การบันทึกและเก็บข้อมูล

ในระหว่างการศึกษาได้บันทึกและเก็บข้อมูลของสัตว์ต่อไปนี้

3.1 บันทึกน้ำหนักของสุกร เมื่อเริ่มเข้ากัดคงและหลังจากเลือดสื้นการกัดคงทุกตัว

3.2 น้ำหนักสุกรทุกตัวทุก 2 สัปดาห์

3.3 บันทึกปริมาณอาหารที่สุกรกินทุก 2 สัปดาห์

3.4 บันทึกสักษะของช้า ยื่งไถ้แก่ น้ำหนักช้า ความยาวช้า น้ำหนักชานสั่ง ความหมายของ
มันสั่นสั่ง และบันทึกหน้าตัดเนื้อสัน

หลังจากได้ข้อมูลเหล่านี้แล้วจะนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ผลทางลัพธิ์ เนื่องจากน้ำหนักเริ่มต้น
กัดคงของสุกรรุ่นมีความแตกต่างกันมาก ดังที่การวิเคราะห์ข้อมูลของหัวกระหารเจริญเติบโตต่อตัวต่อ
วันและปริมาณอาหารที่กินต่อตัวต่อวันโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยนี้ ส่วนประสิทธิภาพในการเปลี่ยน
อาหารนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยนนี้ ในสุกรชุนทำการวิเคราะห์ข้อมูลของ
หัวกระหารเจริญเติบโตต่อตัวต่อวัน ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร และปริมาณอาหารที่กินต่อตัวต่อวัน
โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยนนี้ และวิเคราะห์ความแตกต่างสักษะของช้าโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยนนี้
ตามวิธีที่แนะนำโดย จ.รย. สันทสกษณา (2519)

5. การศึกษาสักษะทางช้า

การศึกษาสักษะทางช้า กระทำเมื่อถึงสุกรน้ำหนักคงที่ในปัจจุบัน 95-100
กิโลกรัม ให้อุดอาหาร 24 ชั่วโมง แล้วสังน้ำไปปั่นโดยวิธีแห้งคอด ขณะที่สุกรปั่นร้อนสักตัว แต่ทำการ
ศึกษาสักษะต่อ ตามวิธีที่แนะนำโดย จ.รย. สันทสกษณา (2523) ดังนี้คือ

1. น้ำหนักก่อนช้า เป็นน้ำหนักที่ได้จากการยื่งสุกรก่อนนำมาราช่า หลังจากอุดอาหาร 24 ชั่วโมงแล้ว

2. เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักช้า

$$\text{เปอร์เซ็นต์ช้า} = \frac{\text{น้ำหนักช้า}}{\text{น้ำหนักสุกรรุ่น}} \times 100$$

โดยน้ำหนักช้า หมายถึง น้ำหนักสุกรหัสช้า ไม่รวมสีอ่อน ไข้และเศษไข้ใน แต่ยังคงถือได้ดีอยู่
ในการชำแหละหัวสุกรออกไปประมาณตัวให้ส่วนกลาง (jowl) ตีกอดบุ้งกับปาก หลังจากนั้นนำไปปั่นจนน้ำเย็นแล้วน้ำหนัก
ชาก่อน (hot carcass weight) แล้วบีบสีน้ำให้เป็นน้ำหนักชากเย็น (chilled carcass weight)
โดยหักน้ำหนักชากอ่อนออกไป 3 เปอร์เซ็นต์

3. ความหนาของมันสั่นสั่ง (back fat) ทำการหักโดยผ่าชากสุกรตามยาวออกเป็น 2 ชิ้นเท่าๆ กัน ศีรษะข้างและขา แล้วคำนวณหนาของมันสั่นสั่งจากชากซึ่งหักไว้ 3 สำหรับคือ

ก. สำหรับข่องของมันสั่นสั่งตรงกับกระดูกที่โครงสร้าง

ข. สำหรับข่องของมันสั่นสั่งตรงกับกระดูกที่โครงสร้างสุดท้าย

ค. สำหรับข่องของมันสั่นสั่งตรงกับกระดูกสันหลังช่วงท้าย (lumbar vertebral) ข้อสุดท้าย

บ่าค่าที่รอดได้ทั้ง 3 ค่ามาใช้สิจะได้ค่าความหมายของมันสัมประสิทธิ์ของลูกชิ้น

4. ความยาวขา (carcass length) รดความยาวขาจากปีกข้าง ตรงกับกระดูกที่โครงที่ติดกับกระดูกสันหลัง จนถึงจุดหน้าสุดของกระดูกลัง โพก (aitch bone)

5. น้ำหนักขาหนัง (ham) ตัดขาหัสดอกมาโดยใช้มีดเลาไปตามแนวของ flank ที่ติดกับกล้ามเนื้อไขมุยของขาหนัง แล้วใช้มีดตัดเป็นแนวตั้งจากกับแนวแน็ง โดยตัดใต้กระดูกลัง โพก ลงไปประมาณ 1.5 นิ้ว ส่วนที่ตัดนี้จะไปต่อศีกกระดูกก้นกบ (sacral vertebrae) ข้อศอก 3 พอดี หัวแหลม (hind foot) ออก ส่วนที่เหลือก็อ ขาหนัง นำไปปรุงน้ำหมัก

6. พื้นที่หน้าตักเฉียง (loin eye area) รดจากขากรีกข้างเขิน ศีกที่ติดกับกระดูกลังหัวใจ กระดูกที่ 10 และ 11 ใช้กระดาษ เอียงแบบทำบนหน้าตักเดือลัน แล้วใช้กินลอกลาเก็บตามเนื้อเยื่อเกี่ยวกับ epimysium นำไปรด พื้นที่ด้วยเครื่องรัดพันที่ใบไม้

ส่วนที่ทำการรีสบ

หมู่บ้านสุกร ภาควิชาสัตวศึกษาสตร คณะกรรพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร

ระยะเวลาที่ทำการรีสบ

เริ่มทำการศึกษาและทดลองตั้งแต่เดือนมีนาคม 2526 ถึงเดือนกรกฎาคม 2527

รวมเป็นเวลา 1 ปี 5 เดือน

ผลและวิ麾ารณ์

จากการศึกษาพบว่า ส้าน้ำรำน้ำภรรบ (Najas spp.) ที่พบในเขตฯ เลส่าปัลังยลา บริเวณแม่น้ำคลองเต่า สำเนาของภาคใต้ สังเคราะห์สิ่งของมีลักษณะกลม กว้าง ชี้งแลดง เป็นร้อบละเอียด ส้าน้ำรำน้ำในส่วนภายนอก (fresh basis) เท่าน ความชื้น โปรตีนรวม ไนโตรเจนฟรี- มอกษแทรก ธาตุแคลเซียม ธาตุฟอสฟอรัส ค่าเท่ากับ 68.99, 1.31, 0.14, 3.64, 4.65, 0.03, 0.02 ตามลำดับ และพืชงานทึ่งหมวดมีค่าเท่ากับ 434.42 กิโลแคลอรี่ต่อ กิโลกรัมของส้าน้ำรำน้ำ ส่วน และส่วนประภกอบทางเคมีที่สำคัญที่ส้าน้ำรำน้ำที่ตากแห้งในอากาศ (air dry basis) จะ มีค่าเท่ากับร้อยละ 12.82, 10.39, 1.10, 28.84, 36.83, 0.21, 0.16 ตามลำดับ และพืช- งานทึ่งหมวดมีค่าเท่ากับ 3,439.32 กิโลแคลอรี่ต่อ กิโลกรัมของส้าน้ำรำน้ำแห้ง (ตารางที่ 1)

จากการศึกษาส้าน้ำรำน้ำสามารถสูตร化รูนในอาหารสุกครรุนในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซนต์ พบว่าอาหารเปรี้ยวเผ็ดและอาหารที่ผสมส้าน้ำรำน้ำทึ่ง 3 ถุงครั้ง ไม่ส่งผลกระทบให้คุณภาพดีทุกอย่างของสุกครรุน

แตกต่างกันในทางสถิติ (ตารางที่ 4) กล่าวคือ รัฐราชการ เมืองเดิบ โอดต่อส่วนต่อวันของลูกกรดได้รับอาหารเปรี้ยบเทียบและลูกกรดที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์มีสัณห์คือ 0.745, 0.662, 0.566 และ 0.611 กิโลกรัม ตามลำดับ ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเท่ากับ 3.36, 3.32, 3.26 และ 2.99 และปริมาณอาหารที่กินต่อส่วนต่อวันของลูกกรดได้รับอาหารเปรี้ยบเทียบ และลูกกรดที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ มีสัณห์คือ 2.506, 2.190, 1.848 และ 1.809 กิโลกรัม ตามลำดับ และพบว่าอาหารเปรี้ยบเทียบและอาหารผลลัพธ์ร้ายทั้ง 3 สูตร ไม่มีผลที่ทำให้คุณสมบัติทุกอย่างของลูกกรดเข้าข่ายแตกต่างกันในทางสถิติเย่นกัน (ตารางที่ 5 และ 6) กล่าวคือ รัฐราชการ เมืองเดิบ โอดต่อส่วน สำหรับลูกกรดที่ได้รับอาหารเปรี้ยบเทียบและลูกกรดที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์เท่ากับ 0.711, 0.725, 0.678 และ 0.566 กิโลกรัมตามลำดับ ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเท่ากับ 3.59, 3.47, 3.20 และ 3.47 และปริมาณอาหารที่กินต่อส่วนต่อวันของลูกกรดที่ได้รับอาหารเปรี้ยบเทียบ และลูกกรดที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์มีสัณห์คือ 2.549, 2.516, 2.191 และ 1.950 กิโลกรัมตามลำดับ

การศึกษาน้ำหนักซากของลูกกรดที่ได้รับอาหารเปรี้ยบเทียบและลูกกรดที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร้ายในระดับ 10, 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ มีสัณห์คือ 75.58, 74.56, 75.16 และ 74.48 เปอร์เซ็นต์ และความหมายของมันล้วนหลังเท่ากับ 3.21, 2.91, 3.01 และ 3.06 เอนติเมตรตามลำดับ

อย่างไรก็ตามปรากฏว่ารัฐราชการ เมืองเดิบ โอดต่อส่วนต่อวันของลูกกรดรุ่นและลูกกรดเขียวที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ที่มีระดับของลាបร้าย 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ มีแนวโน้มที่จะดีกว่าลูกกรดที่ได้รับอาหารที่มีลាបร้ายในระดับ 0 และ 10 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เมื่อจากว่าปริมาณอาหารที่กินต่อส่วนต่อวันของลูกกรดที่ได้รับอาหารที่มีลាបร้าย 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่าเพราะภารเพิ่มปริมาณของลាបร้ายมาก ทึ่งทำให้ลูกกรดไม่ป่องกินอาหาร โดยสังเกตจากการที่ลูกกรดพยายามเสือกินอาหารและต้นอาหารออกจากรายอาหารบ่อย ๆ และจากการศึกษาตั้งทุนค่าอาหารที่ลูกกรดรุ่นและลูกกรดเขียวใช้เพื่อเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ไม่ถึงสักครา ไว้ในตารางที่ 5 และ 6 พบว่าการเสียงลูกกรดโดยไปใช้อาหารผลลัพธ์ร้ายทุกรดตัวมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าการเสียงลูกกรดวัยอาหารที่ไม่ผลลัพธ์ร้าย ทั้งนี้ เพราะลាបร้ายมีคุณค่าทางอาหารค่อนข้างต่ำ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งโปรดิน ตั้งนั้นเรื่องเพิ่มปริมาณล่าหาร่ายมากยิ่นในอาหารก็จะเป็นต้องปรับเปลี่ยนของโภชนาต่าง ๆ ในสูตรอาหารทุกอุตรให้ใกล้เคียงกันและปรับระดับโภชนาต่าง ๆ ให้สัมฤทธิ์กับความต้องการของลูกค้าด้วย ถึงเป็นล้ำเหลือให้รากอาหารที่ผลลัพธ์ร่ายถูกยืนยันเป็นผลให้คันทุนการผลิตอุกรุ่นและลูกค้าขุนเค็มยืนคำบิ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2,3,4 และ 5

ตารางที่ 4 คุณภาพจะต่าง ๆ ของลูกค้าขุนเค็มที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร่ายในระดับต่าง ๆ

ลักษณะ	คุณภาพของอาหาร			
	1 (เบรียบเสียบ)	2 (ล่าหาร่าย10%)	3 (ล่าหาร่าย20%)	4 (ล่าหาร่าย30%)
จำนวนลูกค้า	4	4	4	4
น้ำหนักเริ่มต้นก่อสองเฉลี่ย(กก.)	45.37	44.45	42.30	42.32
น้ำหนักลิ้นอุดกการก่อสองเฉลี่ย(กก.)	64.57	62.75	62.12	62.52
น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย(กก.)	19.21	18.30	19.82	20.2
ระยะเวลาที่ก่อสองเฉลี่ย(วัน)	26.25	28.00	35.00	33.25
อัตราการเจริญเติบโตต่อตัวต่อวัน*				
(กก.)	0.745	0.662	0.566	0.611
ปริมาณอาหารที่กินต่อตัวต่อวัน(กก.)*	2.506	2.190	1.848	1.809
ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร	3.36	3.32	3.26	2.99
ราคาอาหารสำหรับผลิตต่อ 1 กก.				
. (บาท)	21.30	23.64	25.92	26.34

ตารางที่ 5 คุณภาพจะต่าง ๆ ของลูกค้าขุนเค็มที่ได้รับอาหารผลลัพธ์ร่ายในระดับต่าง ๆ

ลักษณะ	คุณภาพของอาหาร			
	1 (เบรียบเสียบ)	2 (ล่าหาร่าย10%)	3 (ล่าหาร่าย20%)	4 (ล่าหาร่าย30%)
จำนวนลูกค้า(ตัว)	4	4	4	4
น้ำหนักเริ่มต้นก่อสองเฉลี่ย(กก.)	59.95	59.72	59.35	59.00
น้ำหนักลิ้นอุดกการก่อสองเฉลี่ย(กก.)	95.45	96.42	94.45	96.57
น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย(กก.)	35.5	36.7	35.1	37.57
ระยะเวลาที่ก่อสองเฉลี่ย(วัน)	50.75	50.75	52.25	58.5
อัตราการเจริญเติบโตต่อตัวต่อวัน*				
(กก.)	0.711	0.725	0.679	0.566
ปริมาณอาหารที่กินต่อตัวต่อวัน(กг.)*	2.549	2.516	2.191	1.950
ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร*	3.59	3.47	3.20	3.47
ราคาอาหารสำหรับผลิตต่อ 1 กิโลกรัม (บาท)	21.21	22.06	21.76	25.12

* ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 คุณลักษณะทางชีวภาพของสุกรชุมพรได้รับอาหารผลไม้ส่วนรำยในระดับต่าง ๆ

ลักษณะป่าก	ชนิดของอาหาร			
	สูตร 1	สูตร 2	สูตร 3	สูตร 4
จำนวนสุกร (ตัว)	4	4	4	4
น้ำหนักสุกรก่อนฆ่า (กก.)	93.45	91.87	89.72	90.7
อายุสุกร (วัน)	183.5	175.0	178.75	190.0
น้ำหนักป่าก (%) *	75.58	74.56	75.16	74.48
น้ำหนักอาหารสด (%) *	35.04	36.15	36.33	34.24
ความหนาของมันสันหัสสัน (ซม.) *	3.21	2.91	3.01	3.06
พื้นที่หน้าผัดเนื้อสัน (ตร.ซม.) *	35.76	36.35	39.66	35.46
ความยาวป่าก (ซม.) *	80.9	80.5	79.9	80.25

* ความแตกต่างไม่-significant

สรุปผล

การทดลองครั้งนี้ ผลลัพธ์ให้เห็นว่าลักษณะภูมิศาสตร์ส่วนรำยแห้งผลไม้ในอาหารสุกรชุมพรและสุกรชุมในระดับ 30 เปอร์เซ็นต์โคตตี้ไม่มีผลเสียต่อสุกรชุมต่าง ๆ ของสุกร แต่ด้านทุนการผลิตสุกรชุมได้รับอาหารผลไม้ส่วนรำยทุกรอบศึกษาว่าการผลิตสุกรชุมกินอาหารที่ไม่ใช้ส่วนรำย ทั้งนี้ เพราะว่าต้องซื้อส่วนรำยมาใช้ในการทดลองและต้องเพิ่มอาหารไปปรับเปลี่ยนและไขมันให้สูงขึ้น อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเบื้องต้น เพื่อให้ทราบว่าลักษณะภูมิศาสตร์ส่วนรำยผลไม้ในอาหารสุกรได้มากน้อยเพียงใดและหากจะมีการศึกษาต่อไปควรทดลองโคตตี้ไม่รับ Roganizabang และบังกาลีด้วยกันและหากจะมีการศึกษาต่อไปควรศึกษาเรื่องค่าทางอาหารที่แท้จริงของส่วนรำย

เอกสารต่อวิธี

1. บริษัท สุนกสากย์นา. 2519. ถนนตรอกสุขุมวิท บล็อก 1 แขวงวัฒนา กรุงเทพฯ ประเทศไทย

เลขที่ 599 ไมตรีมิตา กรุงเทพมหานคร.

2. ชัยยะวงศ์ ศิมรพันธุ์. 2523. การศึกษาและจัดทำสู่กรน้ำและซากสู่กร. ศูนย์บริจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งชาติ. (โน้ตบุ๊ก)
3. Aston, I.H. 1973. Aquatic Plants of Australia. Halslead Press Division, Artarman, New South Wales, Australia.

ตารางผนวกที่ 1

การวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญของอัตราการเจริญเติบโตต่อส่วนของลูกกรุ่นตลอด
การทดสอบ โดยปรับอิทธิพลของ变量น้ำหนัก เครื่องมือต่างๆ กัน

SOV	df	Sum of Products			df	Y adjusted for X		
		X,X	X,Y	Y,Y		SS	MS	F
Treatment	3	28.753	1.348	0.07				
Error	12	37.745	0.738	0.071	11	0.057	0.005	
Total	15	66.498	2.086	0.141	14			
Treatment adjusted					3	0.019	0.006	1.27 ^{ns}

ตารางผนวกที่ 2 การวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญของปริมาณอาหารที่กินต่อส่วนต่อวันของลูกกรุ่นตลอดการทดสอบโดยปรับอิทธิพลของ变量น้ำหนัก เครื่องมือต่างๆ กัน

SOV	df	Sum of Products			df	Y adjusted for X		
		X,X	X,Y	Y,Y		SS	MS	F
Treatment	3	28.753	5.986	1.282				
Error	12	37.745	1.463	1.004	11	0.947	0.086	
Total	15	66.498	7.449	2.286	14			
Treatment adjusted					3	0.505	0.168	1.953 ^{ns}

ตารางผนวกที่ 3 การวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญของประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารของลูกกรุ่น ตลอดการทดสอบ

SOV	df	SS	MS	F
Treatment	3	0.334	0.111	1.099 ^{ns}
Error	12	1.212	0.101	
Total	15	1.546		

ตารางผนวกที่ 4 การวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญของอัตราการเจริญเติบโตต่อส่วนของลูกกรุ่นตลอดการทดสอบ

SOV	df	SS	MS	F
Treatment	3	0.062	0.021	2.625 ^{ns}
Error	12	0.097	0.008	
Total	15	0.160		

ตารางผนวกที่ 5 การวิเคราะห์ว่า เรียนชื่อยอดประมาณอาหารที่กินต่อสั่วต่อวันของลูกกรูบุนคือตัวแปรทางสถิติอย่าง

SOV	df	SS	MS	F
Treatment	3	0.972	0.324	3.057 ^{ns}
Error	12	1.270	0.106	
Total	15	2.243		

ตารางผนวกที่ 6 การวิเคราะห์ว่า เรียนชื่อยอดประดิษฐภาพในการเปลี่ยนอาหารของลูกกรูบุนคือตัวแปรทางสถิติอย่าง

SOV	df	SS	MS	F
Treatment	3	0.339	0.113	1.507 ^{ns}
Error	12	0.907	0.075	
Total	15	1.246		

ตารางผนวกที่ 7 การวิเคราะห์ความเรียนชื่อยอดเบอร์เปอร์เซ็นต์ปีกของลูกกรูบุน

SOV	df	Sum of Products			df	Y adjusted for X		
		X,X	X,Y	Y,Y		SS	MS	F
Treatment	3	30.872	4.344	3.264				
Error	12	89.145	12.406	33.696	11	32.235	2.930	
Total	15	120.017	16.750	36.961	14			
Treatment adjusted					3	4.185	1.395	0.476 ^{ns}

ตารางผนวกที่ 8 การวิเคราะห์ความเรียนชื่อยอดน้ำหนักขาหงส์เมืองคือเปอร์เซ็นต์ยอดน้ำหนักขาหงส์

SOV	df	Sum of Products			df	Y adjusted for X		
		X,X	X,Y	Y,Y		SS	MS	F
Treatment	3	30.872	-4.448	11.718				
Error	12	89.145	35.320	32.312	11	30.630	2.784	
Total	15	120.017	30.872	44.030	14			
Treatment adjusted					3	12.892	4.297	1.543 ^{ns}

ตารางผลวิเคราะห์ค่าเรียนรู้ของความหนาของวัสดุสัมประสิทธิ์ของลูกกรูน

SOV	df	Sum of Products			df	Y adjusted for X		
		X,X	X,Y	Y,Y		SS	MS	F
Treatment	3	30.872	1.318	0.186		.	.	.
Error	12	89.145	-0.640	0.757	11	0.712	0.065	.
Total	15	120.017	0.678	0.944	14	.	.	.
Treatment adjusted					3	0.227	0.076	1.155 ^{ns}

ตารางผลวิเคราะห์ค่าเรียนรู้ของความยาวชากของลูกกรูน

SOV	df	Sum of Products			df	Y adjusted for X		
		X,X	X,Y	Y,Y		SS	MS	F
Treatment	3	30.872	8.067	2.127		.	.	.
Error	12	89.145	22.850	54.730	11	48.873	4.443	.
Total	15	120.017	30.917	56.857	14	.	.	.
Treatment adjusted					3	0.021	0.007	0.001 ^{ns}

ตารางผลวิเคราะห์ค่าเรียนรู้ของพื้นที่หน้าตัดเมื่อสัมผัสของลูกกรูน

SOV	df	Sum of Products			df	Y adjusted for X		
		X,X	X,Y	Y,Y		SS	MS	F
Treatment	3	30.872	-24.842	45.087		.	.	.
Error	12	89.145	38.437	231.722	11	215.150	19.559	.
Total	15	120.017	13.595	276.809	14	.	.	.
Treatment adjusted					3	28.292	9.431	0.482 ^{ns}